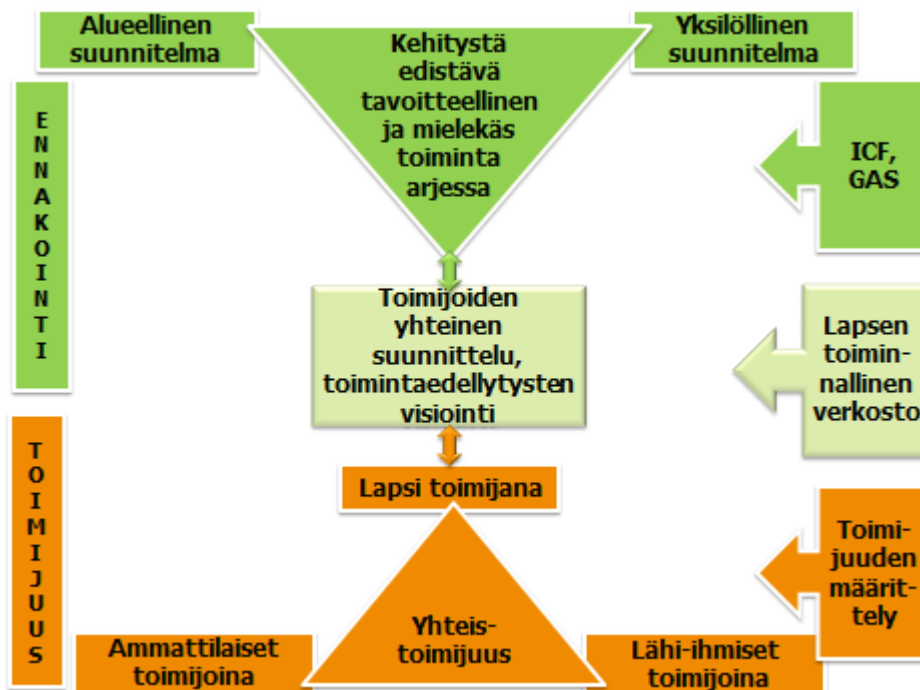

Lapsen hyvän kuntoutuskäytännön rakentaminen

Perusta lapsen kasvun ja kehityksen erityisen tuen kokonaisuudelle muodostuu osallistujien toimijuuden määrittelystä. Lapsen, hänen perheensä ja lähi-ihmisten sekä ammattilaisten toimijuus rakentuu osaamisen, kykenemisen, haluamisen, täytymisen, voimisen ja tuntemisen muodostaman kokonaisuuden lisäksi näiden välisistä suhteista. Kun osallistujien toimijuus on luonteeltaan tilannekohtaista ja vuorovaikutteista, muodostuu yhteistoimijuus tässä yhteydessä nimenomaan suhteessa lapsen toimintaan.

Lapsen kasvun ja kehityksen erityisen tuen yhteydessä ennakoinnilla tarkoitetaan hyvää suunnittelua ja aktiivista tulevaisuuden rakentumista sekä alueellisesti että lapsikohtaisesti. Alueellinen A-suunnitelma konkretisoi paikallisia toimintaperiaatteita ja palvelumahdollisuuksia, jotka yhdessä lapsikohtaisen Y-suunnitelman kanssa määrittävät lapsen kasvua ja kehitystä edistävää tavoitteellista ja mielekästä arjen toimintaa. ICF-luokitus tarjoaa Y-suunnitelmaan yhtenäisen kielen ja kuvaustavan, kun taas GAS ohjaa konkreettisten ja toiminnallisten tavoitteiden asettamista. Ennakoinnin ja toimijuuden määrittelyn kautta edetään yhteiseen suunnitteluun ja visiointiin, jonka mukaisesti lapsen erityisen tuen palvelut toteutuvat. Tässä vaiheessa voidaan puhua toiminnallisesta verkostosta, joka koskettaa kaikkia niitä toimijoita, jotka osallistuvat lapsen kasvun ja kehityksen edistämiseen. Toiminnallinen verkosto rakentuu lapselle mielekkään ja tarkoituksenmukaisen arjen toiminnan ympärille.